

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116220771
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8116220771.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobkyne: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XXX/XX, XXX XX F., právne zastúpenej: Mgr. Marián Béreš, MPH, Hapáková 7, 080 06 Ľubotice, proti žalovanému: G. A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XXX/XX, XXX XX F., právne zastúpeného: JUDr. Stela Wildeová, advokátkou so sídlom Palárikova 3, 080 05 Prešov, o dočasnú úpravu užívateľských práv, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn. 8Pc/12/2016-214 zo dňa 07.06.2022, takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa rozsudok vo výroku I.

II. V prevyšujúcej časti sa rozsudok zrušuje a vec sa v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

- Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
I. Žalobu zamietla.
II. Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil najmä tým, že žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 12.10.2016 domáhala, aby súd zakázal žalovanému fyzicky a psychicky útočiť na žalobkyňu, ako aj ničiť a poškodzovať veci patriace žalobkyňi. Súčasne sa domáhala úpravy užívania nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k.ú. F., tak, že žalobkyňa je oprávnená výlučne užívať miestnosti nachádzajúce sa na I. nadzemnom podlaží rodinného domu súp. č. XXX/X, na parcele č. XXX/X, a to kuchyňa, obývačka, spálňa, kúpeľňa s WC, denná miestnosť nachádzajúca sa vpravo pri schodišti vedúcom z G. nadzemného podlažia na G.. nadzemné podlažie a pre jej potreby je oprávnená užívať kúpeľňu s práčovňou nachádzajúcu sa v suteréne domu. Podľa návrhu žalobkyne je žalovaný oprávnený výlučne užívať garáž a kuchyňu, nachádzajúcu sa v suteréne domu, ako aj izby nachádzajúce sa na II. nadzemnom podlaží rodinného domu, a to izba dcéry, izba syna, kúpeľňa, spálňa, denná miestnosť a podľa potreby je oprávnený užívať kúpeľňu s práčovňou nachádzajúcu sa v suteréne domu. Zostávajúce časti nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k.ú. F., sú žalobkyňa a žalovaný oprávnení užívať spoločne. Táto dočasná úprava užívania nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k.ú. F., má trvať do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde v Prešove pod sp.zn. 28C/72/2016 o vyporiadanie BSM.

Žalobkyňa svoj návrh odôvodnila tým, že spolu so žalovaným je spoluvlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k.ú. F., a to pozemkov: parc. H. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 410 m², parc. C-KN č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria, o výmere 121 m², stavby: rodinný dom so súp. č. XXX/X, postavenom na parcele č. XXX/X, v podiele 1/1. Rozsudkom Okresného súdu

Prešov zo dňa 18.3.2015, pod sp. zn. 17C/351/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.05.2015, bolo manželstvo žalobkyne a žalovaného rozvedené. V súčasnosti na návrh žalovaného prebieha na Okresnom súde v Prešove konanie o vyporiadanie BSM, pod sp.zn. 28C/72/2016.

Žalovaný svojím správaním a konaním vyvíja sústavne na žalobkyňu psychický nátlak, aby sa z vyššie špecifikovaného domu odsťahovala. Sporové strany v súčasnej dobe reálne užívajú uvedenú nehnuteľnosť nasledovne:

- žalobkyňa užíva G. nadzemné podlažie a to obývačku, spálňu, kuchyňu, kúpeľňu, a do 19.09.2016 aj dennú izbu nachádzajúcu sa vpravo pri schodišti vedúcom z G. nadzemného podlažia na G.. nadzemné podlažie, rovnako žalobkyňa podľa potreby opratia si vecí užíva kúpeľňu nachádzajúcu sa v suteréne domu, kde je umiestnená práčka;

- žalovaný užíva miestnosti nachádzajúce sa v suteréne domu (garáž, kúpeľňa, kuchyňa), ako aj miestnosti nachádzajúce sa na G.. nadzemnom podlaží (izba dcéry, izba syna, kúpeľňa, spálňa, denná miestnosť), nakoľko deti účastníkov konania sa nachádzajú mimo miesta trvalého pobytu a na návštevu prichádzajú sporadicky.

Žalovaný dňa 19.09.2016 uzamkol izbu nachádzajúcu sa na G. nadzemnom podlaží (vpravo pri schodišti vedúcom na G.. nadzemné podlažie), v ktorej sa nachádzajú osobné veci žalobkyne, ako aj rastliny a kvety, ktoré pestuje žalobkyňa a taktiež pevná linka od spoločnosti T-Com, číslo XXX/XXXXXXXX. Žalobkyňa ešte dňa 19.09.2016 žiadala žalovaného, aby jej sprístupnil izbu a nebránil jej v užívaní izby. Žalovaný ignoroval žiadosti žalobkyne, na čo žalobkyňa po porade s jej právnym zástupcom požiadala žalovaného doporučeným listom zo dňa 20.9.2016, aby jej odomkol izbu, kde sa nachádza aj pevná telefónna linka, avšak bezvýsledne, pričom uvedený stav pretrváva. V dôsledku konania žalovaného došlo k vyschnutiu všetkých rastlín a kvetov nachádzajúcich sa v uzamknutej izbe a na balkóne vedúceho z uzamknutej izby. Zároveň žalovaný znemožnil žalobkyňi užívať jej osobné veci nachádzajúce sa v uzamknutej izbe a taktiež pevnú telefónnu linku, ktorú si žalobkyňa riadne platí, čím jej žalovaný spôsobuje škodu. Žalobkyňa platí za niečo, čo nemôže užívať. Zo strany žalovaného sa jedná o psychický nátlak na žalobkyňu, v snahe dosiahnuť odchod žalobkyne z domu. V minulosti boli zo strany žalovaného aj fyzické útoky na žalobkyňu, čo bolo konštatované aj Okresným súdom Prešov v konaní sp.zn. 17C/351/2014 o rozvod manželstva strán tohto konania.

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 18.03.2015, pod sp.zn. 17C/351/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.05.2015, bolo manželstvo žalobkyne a žalovaného rozvedené.

Z LV č. XXX, k.ú. F., súd zistil, že žalobkyňa a žalovaný sú evidovaní ako bezpodieloví spoluvlastníci rodinného domu so súp. č. XXX postavenom na parc. H. č. XXX/X a príľahlých parcel H. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 410 m², parc.

H. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorcia, o výmere 121 m².

Z ohliadky na mieste samom súd zistil, že v suteréne sa nachádza kuchyňa pracovňa, obývací izba, ktoré nie sú vykurované. Na prvom nadzemnom podlaží sa nachádza kuchyňa, obývačka, kúpeľňa a spálňa, ktoré užíva žalobkyňa. V podkroví sa nachádza dcérina izba, vedľa nej synova izba a taktiež sa tam nachádza kúpeľňa, spálňa, ktorú užíva žalovaný.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd rozsudkom zo dňa 28.10.2021, č.k. 7Co/13/2021-756, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.11.2021, potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 06.10.2020, č.k. 28C/72/2019-716, v spojení s opravným uznesením, ktorom bolo vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že žalovaná (v tomto konaní žalobkyňa) nadobudla do svojho výlučného vlastníctva byt č. X na X. poschodí, vchod č. XX, v bytovom dome so súp. č. XXXX postavenom na parcele H. č. XXXX, ako aj podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, ako aj na pozemku. Žalobca (v tomto konaní žalovaný) nadobudol do svojho výlučného vlastníctva rodinný dom so súp. č. XXX ako aj parcely H. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 410 m², parc. H. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorcia, o výmere 121 m². Zároveň by súd žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej ako vyrovnací podiel z vyporiadania BSM sumu vo výške 27.465,- € v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, nakoľko odpadol dôvod pre rozhodnutie ohľadom užívania spoločnej spornej nehnuteľnosti, keďže vlastníctvo k nej už bolo vysporiadané v rámci konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom žalobný petit v tomto konaní bol časovo ohraničený práve do vyporiadania BSM. Sporná nehnuteľnosť pripadla do výlučného vlastníctva žalovaného, a teda žalobkyňa stratila oprávnenie obývať/užívať predmetnú nehnuteľnosť. Navyše je potrebné podotknúť, že žalobkyňi pripadol do výlučného vlastníctva byt, v ktorom v súčasnosti nikto nebýva, a do ktorého sa môže okamžite nastáňovať, z čoho vyplýva, že má zabezpečenú potrebu bývania. Žalobkyňa v konaní nepreukázala taký nepriaznivý zdravotný stav, ktorý by v jej prípade absolútne vylučoval užívanie predmetného bytu. K návrhu na zákaz psychických

a fyzických útokov na žalobkyňu, ako aj ničenia a poškodzovania jej vecí súd uvádza, že žalobkyňa v tomto neunesla dôkazné bremeno, a teda nepreukázala takéto útoky, resp. ničenie vecí zo strany žalovaného po rozvoze ich manželstva.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu zamietol.

Súd nevykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, kolaudačným rozhodnutím, výsluchom svedkov (I. J., A. K.), nakoľko vykonanie týchto dôkazov nepovažoval za hospodárne. V civilnom sporovom konaní je výsluch strany iba podporným dôkazom a to ak tvrdenú skutočnosť nemožno preukázať inak, pričom v tomto prípade potreba výsluchu žalovaného nevznikla. Čo sa týka výsluchu svedkov, žalobkyňa nezabezpečila ani prítomnosť ňou navrhovaných svedkov na pojednávaní.

Súd zamietol návrh žalobkyne na pripustenie zmeny žaloby z dôvodu podaného dovolania proti vyššie cit. rozsudku krajského súdu a návrhu na odklad jeho vykonateľnosti, nakoľko dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktoré ale nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia o vypořadani BSM. Navyše dovolací súd v čase rozhodovania tunajšieho súdu nerozhodol o odklade vykonateľnosti rozsudku vydaného v konaní o vypořadanie BSM.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súčasne navrhla, aby náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná žiadnej zo strán. Odvolateľka v odvolaní okrem iného uviedla, že cestou svojho splnomocneného zástupcu na pojednávaní zo dňa 07.06.2022 navrhla súdu podľa ust. § 139 CSP zmenu pôvodného žalobného návrhu (petitu) zo dňa 12.10.2016 (bod 3.), a to tak, aby súd uložil povinnosti žalovanému a vydal navrhované neodkladné opatrenie v tomto konaní v trvaní až do meritórneho rozhodnutia dovolacieho súdu (Najvyšší súd SR) o dovolaní v právnej veci pod. sp.zn. 28C/72/2016, predmetom ktorého je vysporiadanie BSM žalobkyne a žalovaného.

Uvedený návrh na túto zmenu žalobného petitu bol ústne prezentovaný na pojednávaní na OS Prešov č.k. 8Pc/12/2016 dňa 07.06.2022.

Súd prvej inštancie túto zmenu žalobného návrhu bez dostatočného odôvodnenia nepripustil. V tomto prípade nebol daný dôvod na nepripustenie zmeny petitu podľa ust. § 143 ods. 1, 2 CSP. Takýmto postupom teda došlo podľa nášho názoru zo strany súdu k nesprávnemu procesnému postupu, ktorým súd prvej inštancie znemožnil strane (žalobkyňi), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP).

V právnej veci sp.zn. 28C/72/2016 o vysporiadanie BSM bolo zo strany žalobkyne podané riadne a včas dovolanie a súčasne bol podaný návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku OS Prešov sp.zn. 28C/72/2016. Vzhľadom na to, že o tomto dovolaní ani o odklade vykonateľnosti do dnešného dňa dovolací súd nerozhodol, žalobkyňa navrhla vyššie uvedenú zmenu petitu a úpravu uložených povinností a vydaného neodkladného opatrenia až do času rozhodnutia dovolacieho súdu o tomto dovolaní v zmysle Uznesenia OS Prešov sp.zn. 8Pc/12/2016-15 zo dňa 10.11.2016 v spojení s dopĺňacím uznesením sp.zn. 8Pc/12/2016-37 a uznesením KS Prešov sp.zn. 21CoP/6/2017-46; 21CoP/7/2017 zo dňa 30.03.2017.

Podané dovolanie v súdnom konaní vedenom na OS Prešov sp.zn. 286/72/2016 o vysporiadanie BSM smeruje práve voči nesprávnemu rozhodnutiu súdu ohľadom vysporiadania nehnuteľností zapísanej na LV č. XXX k.ú. F., súp. č. XXX/X, na parcele XXX/X (rodinný dom vo F.). Z tohto dôvodu bude mať rozhodnutie o dovolaní zásadný význam na vysporiadanie majetkových vzťahov oboch účastníkov konania.

Žalobkyňa zotrváva na svojich doterajších tvrdeniach prezentovaných najmä v žalobe zo dňa 12.10.2016, svojich písomných vyjadreniach ako aj na súdnych pojednávaníach v tomto konaní.

Žalobkyňa naďalej trvá na uložení povinnosti žalovanému a vydanom neodkladnom opatrení v zmysle uznesenia OS Prešov sp.zn. 8Pc/12/2016-15 zo dňa 10.11.2016 v spojení s dopĺňacím uznesením sp.zn. 8Pc/12/2016-37 a Uznesením KS Prešov sp.zn. 21CoP/6/2017-46; 21CoP/7/2017 zo dňa 30.03.2017 - vymedzenie rozsahu užívania nehnuteľnosti so súp. č. XXX/X, zapísanej na L. č. XXX, k.ú. F., na parcele č. XXX/X (rodinný dom vo F., D. E. XXX/XX).

Dôvodom na predĺženie trvania dočasnej úpravy pomerov, t.j. uloženie vyššie uvedených povinností a neodkladného opatrenia sú opakované verbálne útoky zo strany žalovaného (ex-manžel) ako aj vyhrážky fyzickým násilím. Žalovaný vyvoláva na žalobkyňu neustály psychický nátlak, aby sa z predmetného rodinného domu vo Finticiach vystaňovala. Žalovaný v minulosti obmedzoval žalobkyňu v užívaní predmetnej nehnuteľnosti uzamykaním niektorých miestností v rodinnom dome a obmedzovaním užívania jej vecí (osobné veci, pevná telefónna linka, potraviny, užívanie práčky a pod.).

Zo strany žalovaného došlo už v minulosti aj k opakovanému fyzickému násiliu a útokom na žalobkyňu - údery päšťou do oblasti tváre, následkom čoho došlo k poškodeniu zdravia žalobkyne (opuch tváre, krvná podliatina na pravom oku, poškodenie sluchu a trvalé poškodenie krčnej chrčnice). Uvedené bolo riešené aj podaním trestného oznámenia a rovnako konštatované aj v rámci rozvodového konania medzi žalobkyňou a žalovaným vedeného na OS Prešov pod sp.zn. 17C/351/2014.

Následky týchto fyzických útokov znáša žalobkyňa do dnešného dňa, pričom pravidelne potrebuje lekársku zdravotnú starostlivosť. Na podporu týchto tvrdení predkladáme súdu rôzne lekárske správy. Vyššie uvedeným psychickým nátlakom a vyhrážkami žalovaného je ohrozená telesná a najmä duševná integrita žalobkyne.

Žalobkyňa je na predmetnú nehnuteľnosť (rodinný dom vo F., D. E. XXX/XX) citovo silno naviazaná, pričom aktívne využíva záhradu tohto domu na pestovanie zeleniny a ovocia. Vzhľadom na to, že žije sama, má táto činnosť pre ňu mimoriadne priaznivý a zásadný zmysel. Obmedzovanie užívania, resp. vysťahovanie z tohto rodinného domu by malo pre žalovanú veľmi nepriaznivý dopad.

Vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným sú trvalo a vážne narušené, a preto je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi žalobkyňou a žalovaným až do momentu reálneho a faktického vysporiadania ich BSM vo vzťahu k rodinnému domu vo F..

Žalobkyňa poukázala na ust. § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Na základe uvedeného mala za to, že na uloženie povinnosti a vydanie neodkladného opatrenia, resp. predĺženie jeho trvania, sú dané dôvody podľa ust. 325 ods. 1 CSP.

Z rovnakých dôvodov (ako oslobodenie od súdneho poplatku) žalobkyňa žiadala, aby súd nepriznal voči nej ani nárok na náhradu trov konania podľa ust. § 257 CSP.

3. K odvolaniu odvolateľky sa vyjadril žalovaný, ktorý navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil, zároveň žiadal priznať náhradu trov druhoinštančného konania.

Vo vyjadrení okrem iného poukázal na tvrdenie žalobkyne v bode I. odvolania, cit.: „podľa ust. § 365 ods. 1, písm. b) CSP, že došlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorým súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,“ a to údajne tým, že cit.: „súd bez dostatočného odôvodnenia nepripustil zmenu žalobného petitu vrátane navrhovaného neodkladného opatrenia ... a to...v trvaní až do meritórneho rozhodnutia dovolacieho súdu /NS SR/ o dovolaní v právnej veci pod sp. zn.: 28C/72/2016, predmetom ktorého je vyporiadanie BSM žalobkyne a žalovaného“.

Žalovaný uviedol, že považuje tvrdenie žalobkyne za neopodstatnené, nakoľko podľa názoru žalovaného prvoinštančný súd v bode 5.4 v náväznosti na bod 14. odôvodnenia predmetného rozsudku, dostatočným spôsobom odôvodnil, kvôli čomu zamietol návrh žalobkyne na pripustenie zmeny žaloby požadovanej žalobkyňou (z dôvodu podaného dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, zo dňa 28.10.2021, č.k. 7Co/13/2021-756, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.11.2021) ... pričom prvoinštančný súd sa podľa názoru žalovaného správne vysporiadal s otázkou, keď podanie mimoriadneho opravného prostriedku proti právoplatnému rozsudku súdu o vyporiadanie BSM zároveň bez rozhodnutia súdu o odklade vykonateľnosti rozsudku, nepovažoval za právne významný dôvod na pripustenie zmeny predmetnej žaloby.

K ďalšej argumentácii žalobkyne v bode I. odvolania žalovaný na vyvrátenie jej tvrdení uviedol skutočnosť, že bolo žalobkyňou (v konaní o vyporiadanie BSM žalovanou) podané dovolanie ako aj žiadosť o odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu v Prešove sp.zn. 28C/72/2016 zo dňa 06.10.2020 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu v Prešove zo dňa 18.01.2021 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/12/2021 zo dňa 28.10.2021 je síce nesporná, ale je iba využitím práva žalovanej na podanie mimoriadneho opravného prostriedku voči právoplatnému a vykonateľnému rozsudku o vyporiadaní BSM.

Podanie dovolania zo strany žalovanej nie je dôvodom, ktorý by zakladal právo žalovanej bez platného právneho titulu naďalej obmedzovať žalobcu vo výkone jeho vlastníckeho práva.

Žalovaná si dlhodobo sama bez predchádzajúcej dohody so žalobcom vymienila výlučné užívanie centrálnej časti predmetného rodinného domu bez dohody so žalobcom, a to ešte v čase pred rozvodom manželstva (2015) a vyvíja sústavne svojimi rôznymi podaniami na súdy a na OČvTK nátlak na žalovaného, ktorý žalovanej ustupuje pod jej psychickým a finančným nátlakom v záujme nehrotiť situáciu, a zahlcovať súdy a OČvTK obdobnými podaniami.

Za mimoriadne právne významný moment, (v čase, keď o dovolaní žalovanej ani o odklade vykonateľnosti Rozsudku o vyporiadaní BSM rozhodnuté nebolo), považuje žalobca skutočnosť, že v zmysle právoplatného a vykonateľného rozsudku o vyporiadaní BSM bol zároveň do výlučného

vlastníctva žalovanej prikázaný M. byt, ktorý je obývatel'ný, v minulosti prešiel prestavbou, a ktorý v plnej miere uspokojí potreby bývania aj J. rodiny a nie len potreby bývania žalovanej, a to K. dospelaj osoby:

- byt č. X, na X. posch., č. vchodu XX v bytovom dome na E. ul. v N. (ďalej len „byt“), súpisné číslo bytového domu: XXXX (ďalej len „bytový dom“), postavenom na pozemku s parcelným číslom XXXX, k.ú. N., v podiele 1/1, zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. N. a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu so súpisným č. XXXX, v podiele 51/2588

- -pozemok H., s parcelným číslom XXXX, o výmere 878 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, o veľkosti podielu 51/2588, zapísaný na LV č. XXXXX, k.ú. N..

K ďalšej argumentácii žalobkyne v bode II. odvolania žalovaný na vyvrátenie jej tvrdení uviedol, že žalobkyňa má otázku bývania v zmysle dnes právoplatného a vykonateľného rozsudku o vyporiadaní BSM dôstojne vyriešenú, odsťahovaním by sa vyhla akýmkoľvek prípadným vzájomným verbálnym konfliktom. Vyst'ahovaním sa z domu do jej prisúdeného bytu sa žalobkyňa vyhne prípadným stresom zo spoločného zdieľania predmetného rodinného domu spolu so žalobcom, čo ako sama uvádza nemá priaznivý vplyv na jej zdravie. Pre prípad, že by na základe dovolania došlo k zmene rozsudku, podľa názoru žalovaného na strane žalobkyne nehrozí žiadna ujma, ktorá by prevýšila dlhoročnú ujmu páchanú zo strany žalobkyne na žalovanom, keď tento celé roky nemôže užívať centrálnu (obývaciu izbu, spáľňu, komplexne zariadenú a vykurovanú kuchyňa, kúpeľňa, WC, denná miestnosť) a teda komfortne vybavenú a zariadenú časť domu, ktorú si žalobkyňa na základe vlastného rozhodnutia uzamkla a užíva výlučne sama, bez existencie súdneho rozhodnutia, ohľadne súdom vymedzeného spôsobu užívania rodinného domu, a rovnako bez úhrad za udržiavanie a užívanie predmetného rodinného domu.

K ďalším tvrdeniam žalobkyne ohľadne údajných cit. „ verbálnych útokov žalovaného... a vyhrážok násilím ... a neustáleho psychického nátlaku ... aby opustila rodinný dom “ uvedeným v bode II. Odvolania žalovaný uvádza, že ich popiera a vyvracia nasledujúcim tvrdením:

Ide o subjektívne presvedčenie žalobkyne, nakoľko jej vzťah voči žalovanému je veľmi negatívny až nenávisťný a ide o jej účelové tvrdenie, ignorujúce fakt na základe právoplatného rozsudku, že predmetný rodinný dom bol prikázaný do výlučného vlastníctva žalovaného pričom rovnako neexistuje žiadne rozhodnutie súdu resp. príslušného orgánu o existencii príčinnej súvislosti konania žalovaného s potrebou na strane žalobkyne a to cit.: „ pravidelne potrebuje lekársku zdravotnú starostlivosť.. “

Zároveň žalovaný uviedol, že dlhodobo od právoplatnosti rozsudku o vyporiadaní BSM vychádzal žalobkyňa v ústrety, akceptujúc situáciu, že sa potrebuje zbalit' a presťahovať, no žiaľ jej postoj k vyst'ahovaniu a nasťahovaniu sa do jej bytu je úplne pasívny, provokatívny a žiadnym spôsobom nerešpektuje po celú dobu skutočnosť, že predmetný rodinný dom žalobkyňa už užíva bez platného právneho titulu, pričom žalobkyňa nepreukázala žiadnu snahu ani po odznení mimoriadnej pandemickej situácie akceptovať právoplatný a vykonateľný rozsudok o vyporiadaní BSM a predmetný rodinný dom, opustiť (vypratať).

Žalovaný poskytol žalobkyňa lehotu na vyst'ahovanie, a to prv do 28.02. 2022. Aj napriek skutočnosti, že sa žalobkyňa z predmetnej nehnuteľnosti nevyst'ahovala, žalovaný očakával, že tak učiní a poskytol jej ďalšiu dobu na vyst'ahovanie, s tým, že sa žalobkyňa presťahuje do vlastného bytu, ktorý jej bol prikázaný do výlučného vlastníctva v podiele 1/1 rozsudkom o vyporiadaní BSM. Vzhľadom na pasívny postoj žalobkyne k vyst'ahovaniu bol žalovaný nútený v záujme ochrany svojho ústavného práva, a to práva na ochranu vlastníctva, domáhať sa súdnou cestou Vypratania žalovanej z predmetného rodinného domu a pozemkov. K podaniu žaloby na vypratanie pristúpil až dňa 06.09.2022.

Žalovaný uviedol, že predmetný rodinný dom bol vybudovaný v prevažnej miere z ním nadobudnutých finančných prostriedkov, ešte pred uzavretím manželstva, no budovať začal až po uzavretí manželstva, a manželka sa do predmetného domu celé roky odmietala nasťahovať. Dnes žalobkyňa účelovo deklaruje silnú citovú väzbu na dom, čo žalovaný považuje za účelové a pochopiteľné, nakoľko žalobkyňa žiadnym spôsobom neprispieva na jeho údržbu, opravy ani na úhrady spojené s ňou užívanou celou centrálnou časťou nehnuteľnosti, čím sa zároveň bezdôvodne obohacuje na úkor žalovaného, ktorý sám uhrádza náklady na energie a platí sám za ostatné služby spojené s vlastníctvom a užívaním predmetného rodinného domu a záhrady.

Žalobkyňa dnes užíva rodinný dom vo Finticiach bez platného právneho titulu, čím sa zároveň na úkor žalovaného bezdôvodne obohacuje.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne proti výroku I. nie je dôvodné a vo výroku II. o náhrade trov konania je rozhodnutie nepresvedčivé.

5. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

6. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

7. Daná právna vec je nepochybne vec sporová, v ktorej sa uplatňuje prejednácia zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnutie vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, či už z dôvodu nečinnosti strany sporu, ktorá nespĺnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec.

8. Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14.9.2011, sp.zn. 3Cdo204/2009.

9. Koncentrácia konania má podľa zákonodarcu predstavovať efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania. Sudca so znalosťou konkrétnej veci by mal podľa zákonodarcu najlepšie posúdiť adekvátnosť a včasnosť uplatnenia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, preto je nóvum spočívajúce v zavedení inštitútu sudcovskej koncentrácie podľa neho plne odôvodnené a žiaduce. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú uplatnené včas aj vtedy, ak ich strana predložila ako reakciu na skutočnosti, o ktorých nevedela ani ich nemohla predvídať a ktoré vyšli najavo až potom, ako mala strana povinnosť označiť a predložiť skutočnosti a dôkazy. Zákonná koncentrácia konania predstavuje objektívnu časovú hranicu pre uplatnenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktorá môže byť ešte sprísnená uplatnením sudcovskej koncentrácie. Uvedená objektívna časová hranica má veľký význam pre moment viazanosti súdu.

10. Žalobkyňa svoj uplatňovaný nárok na dočasnú úpravu užívateľských práv odvodzovala od spoluvlastníctva nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k.ú. F., a to pozemok parcela H. č. XXX/X o výmere 410 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok – parcela H. č. XXX/X o výmere 121 m², druh pozemku – zastavané plochy a nádvoria, stavba súp. č. XXX, na parcele č. XXX/X, druh stavby – rodinný dom, v podiele 1/1 (dôkaz LV č. XXX a foto č. 1).

11. Kľúčovým v prejednávanej veci je výsledok konania od ktorého úspech v tomto konaní závisel a na výsledok ktorého aj žalobkyňa sa domáhala účinnosti neodkladného opatrenia, a to do rozhodnutia dovolacieho súdu vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov sp.zn. 28C/72/2016 o vyporiadanie BSM strán sporu v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/13/2021 zo dňa 28.10.2021 a dôležitý dopad mal aj výsledok konania o vypratanie tejto nehnuteľnosti vo veci vedenej

na Okresnom súde Prešov sp.zn. 20C/58/2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/60/2023-214, podľa ktorého je žalobkyňa povinná rodinný dom s príslušenstvom vypratať.

12. V tejto súvislosti je nevyhnutné poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo/50/2022 zo dňa 25.10.2023, ktorým dovolanie žalobkyne v konaní o vyporiadanie BSM bolo odmietnuté a bolo konštatované právo žalobcu voči žalovanej na nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

13. Základné právo na súdnu a inú právnu ochranu v sebe zahŕňa aj právo jednotlivca na legitímne očakávanie. Z hľadiska princípu právnej istoty, podlieha ochrane aj legitímne očakávanie, ktoré je užšou kategóriou ako právna istota (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 16/06 zo dňa 30.4.2008, Nález Ústavného súdu sp.zn. PL. ÚS 12/05 zo dňa 28.11.2007). Účelom legitímneho očakávania je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa spoliehali (m. m. Nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 16/06 zo dňa 24.6.2009, Nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 10/04 zo dňa 6.2.2008). S legitímnym očakávaním úzko súvisí zákaz prekvapivých rozhodnutí, keď správne orgány sa nemôžu, bez náležitého odôvodnenia a poskytnutia možnosti účastníkovi konania oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia, odchýliť od doterajšej rozhodovacej praxe.“

14. Doktrína legitímneho očakávania je doktrínou verejného práva, ktorá spočíva v tom, že súkromná osoba ako účastník právneho vzťahu má voči orgánu verejnej moci isté odôvodnené očakávanie. Tieto odôvodnené očakávanie sa vzťahujú na postup orgánu verejnej moci, prípadne rozhodnutie toho orgánu. Postup orgánu verejnej moci totiž musí byť predvídateľný (vzhľadom na právnu úpravu) a orgán nemôže v skutkovo podobných prípadoch rozhodovať rozdielne (IV ÚS 15/2014-77 cit. „Ústavný súd pritom zdôrazňuje, že z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vyplýva, že rozdielna judikatúra v skutkovo rovnakých, prípadne podobných veciach, je prirodzenou súčasťou vnútroštátneho súdneho systému (v zásade každého súdneho systému, ktorý nie je založený na precedensoch ako prameňoch práva). Z hľadiska princípu právnej istoty je ale dôležité, aby najvyššia súdna inštancia pôsobila ako regulátor konfliktov judikatúry a aby uplatňovala mechanizmus, ktorý zjednotí rozdielne právne názory súdov v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach. Pre posúdenie, či rozdielnou judikatúrou najvyššej súdnej inštancie došlo k porušeniu čl. 6 ods. 1 dohovoru, je preto rozhodujúce, či vnútroštátne právo obsahuje mechanizmus zaisťujúci koherentnosť judikatúry a či príslušný orgán tento mechanizmus fakticky a riadne využíva (pozri rozhodnutie ESLP Beian v. Rumunsko (č. 1) zo 6.12.2007).

15. Keďže kľúčové konanie (o vyporiadanie BSM) pre nárok uplatňovaný v tomto konaní je právoplatne skončené a výrok rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 06.10.2020 sp.zn. 28C/72/2016-716 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 18.01.2021 sp.zn. 28C/72/2016-747 je záväzný (Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že žalovaná nadobúda do svojho výlučného vlastníctva byt č. X na X. poschodí, vchod č. XX v bytovom dome so súp. č. XXXX postavenom na parcele registra H. evidovanej v katastrálnej mape pod parc. č. XXXX, v podiele 1/1, spoločné časti a spoločné zariadenia domu, v podiele 51/2588, LV č. XXXX a pozemok H. parc. č. XXXX, o výmere 878 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvorcia v podiele 51/2588, LV č. XXXXX a žalobca nadobúda do svojho výlučného vlastníctva nehnuteľnosti rodinný dom so súp. č. XXX postavený na parcele registra H. evidovanej na katastrálnej mape pod parc. č. XXX/X, zastavané plochy a nádvorcia, v podiele 1/1, pozemok H. parc. č. XXX/X, o výmere 410 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvorcia, v podiele 1/1, pozemok H. parc. č. XXX/X, o výmere 121 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvorcia, v podiele 1/1 na LV č. XXX, pozemok k.ú. O. zapísaný v LV č. XXX, H. parc. č. XXX/XX. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej ako vyrovnávací podiel z vyporiadania BSM sumu 27.465,- eur, v lehote troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Ďalej vyslovil, že štát má voči žalobcovi a žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške po 50 %. Žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania). Navyše v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov bola rozsudkom sp.zn. 20C/58/2022-135 zo dňa 27.3.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/60/2023-214 zo dňa 23.11.2023 právoplatne uložená povinnosť práve žalobkyňi vypratať predmetný rodinný dom, tak pokiaľ žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, ktorej uloženie povinnosti a dočasnú úpravu užívateľských práv sa žalobkyňa domáhala uložiť povinnosti žalovanému a súčasne žalobkyňa je povinná nehnuteľnosť vypratať, potom konanie o žalobe žalobkyne stratilo opodstatnenie a žalobkyňa ako nevlastníčka nehnuteľnosti sa nemôže bez ďalšieho úspešne domáhať

dočasnej úpravy užívateľských práv z pozície spoluvlastníčky nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k.ú. F..

16. Samotné súdne konanie, ktorým sa završuje poskytovanie súdnej ochrany musí byť logickým a právnym vyústením doterajšieho priebehu a výsledkov konania pri rešpektovaní zásad spravodlivého súdneho konania pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na zrozumiteľnosť, určitosť, jasnosť a súlad jeho skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k jeho výroku. Logickým a právnym vyústením doterajšieho priebehu a výsledkov konania za rešpektovania zásad (princípov spravodlivého súdneho konania), najmä zabezpečenia spravodlivej úpravy pomerov medzi stranami sporu je, že pokiaľ výlučný vlastník (žalovaný) dosiahol úspech v otázke vypratania žalobkyne z rodinného domu žalobkyňa nemôže mať legitímne očakávanie na úspech svojej žaloby o dočasnú úpravu užívateľských práv.

17. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

18. Z uvedených dôvodov odvolaciemu súdu neostávalo nič iné, len rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť.

19. Ustanovenie § 150 Občianskeho súdneho poriadku nemožno považovať za predpis, ktorý by zakladal celkom voľnú možnosť súdu (v zmysle ľubovôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či vo veci neexistujú zvláštne okolnosti, ku ktorým treba pri stanovení povinnosti na náhradu trov konania prihliadnúť výnimočne prihliadnúť. Ustanovenie § 150 O.s.p. preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o trovách konania nepriznať náhradu trov úspešnému účastníkovi konania. Pri skúmaní, či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, súd prihliada v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania; pritom treba vziať na zreteľ nielen pomery toho, kto by mal hradiť trovy konania, ale je nutné tiež uvážiť, ak by sa také rozhodnutie dotklo najmä majetkových pomerov oprávneného účastníka. Významné súd tiež okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, postoj účastníkov v priebehu konania a ďalšie. (I. ÚS 188/08 Sb. 49).

20. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu môžu v prejednávanej veci byť naplnené vyžadované predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

22. Nateraz vo vzťahu k trovám konania odvolací súd zastáva odlišný názor ako súd prvej inštancie vo vzťahu k majetkovým pomerom žalobkyne. Tieto považuje za nie lichotivé tak ako to uviedol Okresný súd Prešov vo svojom uznesení sp.zn. 8Pc/12/2016-239 zo dňa 04.11.2022 (z vyplneného tlačiva pre dokladovanie pomerov strany konania ktorá navrhuje, aby jej bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (ďalej len „tlačivo“), ktoré súdu žalobkyňa doručila dňa 24.10.2022, mal súd za preukázané, že žalobkyňa je dôchodkyňou s výškou dôchodku 372,00 Eur, býva v rodinnom dome vo F., je rozvedená, zostatok na účte má v sume vyššej ako 1.000 Eur, výdavky na lieky má 50 Eur mesačne, 23 Eur mobil, 250 Eur strava a výživové doplnky, má X deti z toho žiadne nie je nezaopatrené).

23. Pokiaľ výsledok tohto konania závisel výlučne od výsledku konania o vyporiadanie majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve strán sporu ako bývalých manželov a so zreteľom na majetkovú situáciu žalobkyne už uvedenú, tak odvolací súd má nateraz pochybnosti o spravodlivom usporiadaní pomerov v otázke trov konania tak, aby žalovanému bola priznaná náhrada trov konania, a preto

napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. považuje za nepresvedčivý a nezlučiteľný s princípom spravodlivej rovnováhy, ktorá bola nastolená právoplatnosťou konania o vyporiadanie majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve strán sporu, súčasne súd prvej inštancie sa ex offo nezaoberal existenciou dôvodov podľa § 257 CSP.

24. Súdu priamo zo zákona vyplýva povinnosť pri rozhodovaní o náhrade trov konania skúmať i (ne)existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP.

Úlohou súdu nie je len mechanicky rozhodovať o náhrade trov konania podľa výsledku sporu, ale zvážiť, či tu neexistujú ďalšie rozhodujúce okolnosti majúce podstatný vplyv na priznanie alebo nepriznanie náhrady účelne vynaložených nákladov.

Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, že by sa súd prvej inštancie vôbec zaoberal existenciou, resp. neexistenciou dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 220 CSP. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia.

25. Keďže nedostatočne zdôvodnenie rozhodnutia je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalobkyni, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd rozsudok vo výroku II. o trovách konania postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

26. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude opätovne rozhodnúť o trovách konania s tým, že posúdi, či existujú skutočnosti odôvodňujúce aplikáciu ust. § 257 CSP, v naznačenom smere. Súd prvej inštancie svoje závery odôvodní v súlade s ust. § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé.

27. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).